

af vårt språk och är summan af allt Guds evangelium. Och härpå grundar sig nu vår heliga förbindelse och alla trognas innerliga håg, att uti allting se efter Herrens välbehag och hans namns ära, kortligen att leswa för Honom.

Så säger också apostelen: Han är fördensfull död för alla, att de, som leswa, skola icke nu leswa sig sjelfwa, utan Honom, som är för dem död och uppstånd. Då Kristus dött i allas ställe, måste också de alla, för hvilka Han dött, icke mer betrakta sig såsom från Honom särskilda mennistor, oafhångiga och sjelfständiga, utan alltid såsom lemmar i Honom, såsom Honom tillhörande och tjenstlydiga undersäter. Han är fördensfull död för alla. Måtte Gud öppna allas våra sinnen för denna sak! Är det sannt, att Guds Son blifwit menniska för vår skull och för oss offrat sitt lif under starkt rop och tårar, på det wi skola leswa genom Honom, skola för hans skull hafwa en ewig nåd, trots alla våra synder, och sist ärfwa det ewiga lifwets salighet: huru skulle icke wi då uppoffra hela vårt lif för Honom, för hans ära, hans tjenst och välbehag, uti allt hwad wi göra eller låta! Ingen menniska har rättighet att leswa här på jorden, utan att leswa för Honom, som har återköpt oss från den ewiga döden och fördömsen. Det är redan nog sorgligt, att de troгна, som verkligen med hela sin ande helga sig åt Herren, dock icke kunna leswa mer fullkomligt till hans tjenst och ära; men tänk, huru mycket grusligare, att icke ens egna sitt lif till hans ära, utan alldeles fritt och uppsätligt leswa sig sjelf! Detta är ju ett alldeles ofaligt lif, hwarom Luther yttrat de starka orden: "Fördömdt till nedersta helwetet är det leswerne, som en menniska leswer sig sjelf." Och huru världens barn leswa ett sådant fördömdt lif, då de äro alldeles fria från omsorgen om Herrens ära och välbehag, då de i allt sitt leswerne med tankar, ord och gerningar följa blott sitt eget behag, det är uppenbart för allas ögon. De "förneka Herren, som har köpt dem"; om de också med munnen bekänna Honom. Och annorlunda kan det icke wara med de andligen döda. Att någon menniska verkligen leswer för Herren, är ett underverk af hans nåd allena i den nya föbelsen. De som emotstå den nåd, som kallar dem till bättring och omvändelse, de måste då förblifwa under den fallna naturens wälde, leswa blott sig sjelfwa och för sin egen räkning; och de som leswa för sin egen räkning, de skola också dö för sin egen räkning, skola också sjelfwa hjelpta sig i döden och domen. Blott de som "leswa i Herren", de skola också "dö i Herren".

Hwad fröjd att höra Jesus till
Och gå allena, dit Han will,
Att wara hans, hans frälsta brud,
Och genom Honom tää för Gud.

Den lyckan, Jesu, är också min,
Ty jag är din — ja, ewigt din.
Du, du har köpt mig, som jag är.
Och håller mig nu ewigt tär.